

deraf har faaet, stemmer overeens med, hvad der udtales i Motiverne, nemlig, at der virkelig med Hensyn til Værtshusholdet er et reelt Privilegium. Det andet Punkt, derimod skal jo underkastes Domstolenes Afgjørelse, og derpaa ville vi altsaa ikke kunne have nogen Indflydelse. Det vilde vistnok være ganske rigtigt, om der fattes en Sum som Maximum, for Enerettens Afløsning, men, som den ærede Minister hittede, vilde det vist være meget misligt, hvis den fattes for lavt, da det dog maa være meget ønskeligt, at den Egn ikke skal lide ved et varigt Monopol af den Art, medens man i alle andre Forhold erkjender, at saadanne bør ophæves.

Da ikke Flere begjærede Ordet, fattes det under Afstemning, om Sagen skulde overgaae til anden Behandling, hvilket vedtoges eenstemmig med 76 St.

Ændringsforslag indkaldtes til førstkomende Tirsdag Middag Kl. 12.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Udkast til Lov, indeholdende nogle Forandringer i § 2 i Loven af 26de Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Ryster.

(Lovudkastet findes i Anhang A.)

Da Ingen begjærede Ordet, fattes det under Afstemning, om Lovudkastet skulde overgaae til anden Behandling, hvilket vedtoges eenstemmig med 78 St.

Ændringsforslag indkaldtes til førstkomende Tirsdag Middag Kl. 12.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til: Første Behandling af Udkast til Lov angaaende Afhændelse af Humlebæk Havn.

(Lovudkastet findes i Anhang A.)

Thune: Af Motiverne til dette Lovkast seer jeg, at denne Havn har ophørt at have nogen som helst Værdi for Staten, og at

man derfor mener, at kunne afhænde den. Med Hensyn til de mercantile og commercielle Interesser har Havnen vistnok aldeles ingen Betydning, saa at der fra den Side vel heller ikke kan være det Mindste til Hinder for Afhændelsen. Der er imidlertid fremhævet i Motiverne, at det Areal, som hører til Havnen, og det, hvoraf Havnen er udgravet, i sin Tid er givet Staten som Gave af afdøde Conferentsraad Bruun; men da dette nu vistnok er fæet til Opnaaelse af et Statsstemed, idet han vel neppe har kunnet tænke sig, at dette Areal nogensinde skulde overgaae til privat Eiendom, og da den omliggende Grund endnu er i hans Families Besiddelse, idet jeg troer den tilhører hans Søn, Højægernester Bruun til Krogerup, saa forekommer det mig, at Staten under disse Omstændigheder ved Afhændelsen af denne Eiendom kunde tage noget Hensyn til denne Mand, den afdøde Givers Søn. Jeg mener saaledes, at man kunde tilbyde ham, dersom han ønskede denne Eiendom, at træde ind som Høistbydende uden at concurrere ved Auctionen, saa at man ikke approberede noget Bud af den Høistbydende, førend man havde spurgt ham, om han ønskede at overtage Eiendommen til dette Bud. Det er mig ganske ubekjendt, om han ønsker denne Eiendom, men da hans Grund støder op til Havnens Grund, var det rimeligt og muligt, at han kunde være et saadant Duffe, og jeg finder derfor, at det, naar hans afdøde Faber, i den Forudsætning, at det var i Statens Interesse, har afgivet Grunden, var billigt mod Sønnen, at man ikke stillede ham som Concurrent ved Auctionen imod de andre Rysthavende. Hvorvidt man skulde paalægge den nye Kjøber at holde Havnen vedlige som Havn, veed jeg ikke; det vilde muligt ikke være nødvendigt, da man vel kan antage, at det vil ligge i Kjøberens egen Interesse; men det af mig antydede Hensyn til en afdød Mand's Familie, der endnu er i Besiddelse af den omliggende Grund, troer jeg rigtignok man burde tage ved Afhændelsen af Havnen.

N. Sage: Der kunde vistnok ikke være det Mindste til Hinder for at tage dette Hensyn, dersom de Vedkommende vilde udrede de Udgifter, Havnen har medført for Statskassen.